



# full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

## Crist Rei .....

En aquesta fotografia contemplem Crist coronant la cima d'una gran ciutat com Barcelona. És una bona imatge per a la solemnitat litúrgica d'avui: Jesucrist, Rei de l'Univers. Durant l'any litúrgic hem anat contemplant els misteris de la vida de Crist: l'anunci de la seva vinguda (Advent), encarnació (Nadal), mort i resurrecció (Pasqua). Hem anat construint un arc del qual avui posem la pedra angular: ell està al centre de la creació, de la història i de la humanitat. La imatge del Crist del Tibidabo ens mostra el Senyor també avui regnant, enmig de l'amor dels fidels però també de la indiferència de les multituds. El seu Regne és present enmig de la història i de la vida quotidiana, però en forma de petites

llavors, petites comunitats, petits gestos familiars i solidaris: el seu Regne és en el cor dels cristians en gràcia de Déu però s'estén misteriosament a tot el cosmos. Avui coronem l'any litúrgic i diumenge vinent en començarem un de nou. No és un «etern retorn» ni un cercle tancat, sinó que, en una feliç expressió la litúrgia anual, és una «espiral» que ens fa avançar. Contemplem de nou el Nen Jesús o el Crucificat en un moment diferent de la nostra vida, en circumstàncies diferents, que demanaran més fe, més esperança i més amor. Mentrestant, en espiral avancem com a Poble vers la consumació definitiva d'aquest Regne de justícia i de pau del qual ens parlen els textos d'aquests dies.

## Jesucrist, Rei de tot el món | Cicle B

### Lectura del llibre del profeta Daniel (7,13-14)

Tot mirant aquella visió de nit, vaig veure venir enmig dels núvols del cel com un Fill d'home, s'acostà al vell venerable, el presentaren davant d'ell i li fou donada la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles, tribus i llengües li faran homenatge. La seva sobirania és eterna, no passarà mai, la seva reialesa no decaurà.

### Salm responsorial (Salm 92)

El Senyor és rei, va vestit de majestat.

### Lectura del llibre de l'Apocalipsi (1,5-8)

Jesucrist és el testimoni fidel, el primer ressuscitat d'entre els morts, el sobirà dels reis de la terra.

Ell ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang per fer de nosaltres una casa reial, uns sacerdots dedicats a Déu, el seu Pare; que li sigui donada la glòria i el poder pels segles dels segles. Amén. Mireu, ve sobre els núvols i tothom el veurà amb els propis ulls, fins aquells que



el van traspasar, i totes les famílies de la terra es lamentaran per ell. Sí, amén.

Jo sóc l'Alfa, la primera lletra de l'alfabet, i l'Omega, que és la darrera, diu el Senyor Déu, el qui és, el qui era i el qui ha de venir, el Déu de l'univers.

### Lectura de l'evangeli segons sant Joan (18,33b-37)

En aquell temps, Pilat digué a Jesús: «Ets tu el rei dels jueus?» Jesús contestà: «Surt de vós això que em pregunteu, o són d'altres els qui us ho han dit de mi?» Respongué Pilat: «Jo, no sóc pas jueu. És el teu poble i els mateixos grans sacerdots, els qui t'han entregat a les meves mans. He de saber què has fet.» Jesús respongué: «La meva reialesa no és cosa d'aquest món.

Si fos d'aquest món els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. I és que la meva reialesa no és d'aquí.» Pilat digué: «Per tant, vols dir que ets rei.» Jesús contestà: «Teniu raó: jo sóc rei. La meva missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món: tots els qui són de la veritat escolten la meva veu.»

## «Teniu raó: jo sóc rei» | Mn. Marc Majà Guiu

Es diu que, en general, ens costa d'alegrar-nos per les alegries dels altres. De vegades, fins i tot ens costa més que entristir-nos per les seves desgràcies. Sembla que el cor humà sigui més prompte a deixar-se sacsejar pel mal que l'altre pateix que no pas a deixar-se engrescar pel seu bé. Potser, simplement i tristament, és l'enveja el que principalment explica aquest fenomen.

Avui celebrem la solemnitat de «Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món». L'Església dedica una jornada (un diumenge, el darrer de l'any litúrgic) a proclamar i celebrar que, en realitat, Jesucrist és l'únic a qui tot es deu. I quina és la reialesa de Jesús? Ho sentim en el prefaci del dia: «Regne de veritat i de vida, Regne de santedat i de gràcia, Regne de justícia, d'amor i de pau».

En la mesura en què, com a creient, em faig capaç que el món està en mans de Déu; en la mesura en què m'adono que Jesucrist és l'únic Rei de l'univers i Senyor de la història, en aquesta mateixa mesura estic més a punt per a viure en pau i fins i tot amb alegria enmig del nostre món, on el mal sembla ser massa sovint l'únic que regna. Aquesta confiança basada en la fe no és, ni ha de ser, una simple mirada ingènua sobre la vida (que portaria a desentendre's dels problemes reals), sinó que, ben al contrari, és la base més ferma des d'on comprometre's i donar-ho tot en el nostre pas per aquest món. Refermem la nostra fe en Jesucrist i així ens alegrarem i ens comprometrem, en veritat, amb la seva reialesa.

## La meva missió és la de ser un testimoni de la veritat (Jn 18,37) |

Romà Casanova, bisbe de Vic .....

En la nostra professió de fe els cristians confessem de Jesús, Fill etern de Déu, nascut de Maria Verge, mort i sepultat, ressuscitat al tercer dia i assegut a la dreta del Pare, que «tornarà gloriós a judicar els vius i els morts, i el seu regnat no tindrà fi». Nosaltres reconeixem la reialesa de Crist sobre tot el món. El Concili Vaticà II ho diu d'aquesta manera: «L'Església creu que la clau, el centre i el fi de tota la història humana es troba en el seu Senyor i Mestre... També afirma que sota les mutacions hi ha moltes coses que no canvien, les quals tenen llur base darrera en Crist, que és ahir i avui i ell mateix pels segles» (*Gaudium et spes*, 10).

En els evangelis trobem expressat com entendre la reialesa de Jesús. En l'evangeli segons sant Joan trobem el diàleg entre Ponç Pilat i Jesús, que està davant el tribunal humà. El qui és el jutge de tots els homes en l'hora definitiva, ara és present davant un jutge humà. I no sols serà jutjat, sinó també condemnat a mort, i mort en creu. Però, com sempre en la vida de Jesús, apareix amb consciència clara la seva missió encomanada pel Pare: «la meva missió és la de ser un testimoni de la veritat» (Jn 18,37).

Aquesta és la reialesa de Jesús, la de ser servidor de la veritat. En Crist la Paraula de Déu s'ha abreuja, s'ha fet realitat personal, amb rostre humà. En el Fill de Déu, fet home per la nostra salvació, mort i ressuscitat, nosaltres tenim la veritat plena i definitiva

de Déu. I quan expressem la veritat de Déu, també hi incloem tot el que és obra de Déu, començant per l'home i el món que l'envolta. No hi ha cap realitat que pugui ser capida plenament sense Crist.

Crist és «testimoni» de la veritat. Com ja sabem molt bé, la paraula «testimoni» és sinònim de «màrtir». I Crist no és solament el qui anuncia la veritat en la missió encomanada, sinó el qui personalment es converteix, amb la seva vida i la seva mort, en el testimoni, el primer testimoni de la veritat. I és que la veritat demana el testimoni, demana posar-la per damunt de la vida mateixa. Els cristians som cridats a seguir Crist, a ser servidors de la veritat. Com hem dit moltes vegades, els cristians no posseïm la veritat; és la veritat la que ens posseeix a nosaltres, perquè Crist ens ha captivat. Els cristians som cridats, tot seguint les petjades del nostre mestre i Senyor, a donar testimoni de la veritat, amb la nostra paraula i la nostra vida, amb el preu de la vida, si així se'ns demana.

Ecoltem el que ens diu un autor cristià: «No s'ha de desitjar altra cosa sinó l'alegria de la veritat, que és Crist, ni evitar altra cosa sinó ser lluny d'ell, ja que aquesta s'ha de considerar com l'única causa de tristesa total i eterna. Si em prens Crist, no em quedarà cap bé, i res no m'espanta tant com ser lluny d'ell. El major turment d'una criatura racional és ser privat d'ell o quedar lluny d'ell» (Joan Escot Eriúgena).

## Agenda litúrgica de la setmana .....

**25** □ **Jesucrist, Rei de tot el món / Cicle B.** Santa Caterina, màrtir (s. IV).

*Lectures:* Daniel 7,13-14 / Salm 92 / Apocalipsi 1,5-8 / Joan 18,33b-37

**Litúrgia de les hores:** Setmana II

**26** ■ **Dilluns.** Sant Silvestre, abat (†1267). Sant Pere Alexandrí, màrtir.

*Lectures:* Apocalipsi 14,1-3.4b-5 / Salm 23 / Lluc 21,1-4

**27** ■ **Dimarts.** Beat Ramon Llull, màrtir (1232-1316). Sant Ruf, prevere.

*Lectures:* Apocalipsi 14,14-19 / Salm 95 / Lluc 21,5-11

**28** ■ **Dimecres.** Sant Mansuet, màrtir (†935).

*Lectures:* Apocalipsi 15,1-4 / Salm 97 / Lluc 21,12-19

**29** ■ **Dijous.** Sant Sadurní, bisbe (†305).

*Lectures:* Apocalipsi 18,1-2.21-23;19,1-3.9a / Salm 99 / Lluc 21,20-28

**30** ■ **Divendres.** Sant Andreu, apòstol (s. I).

*Lectures:* Romans 10,9-18 / Salm 18 / Mateu 4,18-22

**1** ■ **Dissabte.** Sant Eloi, bisbe (580-660).

*Lectures:* Apocalipsi 22,1-7 / Salm 94 / Lluc 21,34-36

**2** ■ **Diumenge primer d'Advent / Cicle C.** Santa Bibiana, màrtir (s. IV).

*Lectures:* Jeremies 33,14-16 / Salm 24 / 1 Tessalonicens 3,12-4,2 / Lluc 21,25-28.34-36

## Un repte per a sortir de la indiferència, I Congrés de Nova Evangelització | M. Teresa Valero (\*)

Tot just ara fa un any que estàvem treballant il·lusionats en el I Congrés de Nova Evangelització dels bisbats de Vic i de Solsona. Era un petit somni que els dos bisbats teníem en el cor, fruit d'aquesta ànsia evangelitzadora que ens encomana l'Església a través dels seus Pares i Pastors.

Ara, després d'un any, podem dir que el congrés va ser tot un èxit. No podem mesurar el que cada persona que hi va assistir duu al cor, però sí que podem dir que no va deixar ningú indiferent. Alguns, emocionats i encesos per l'Esperit, així ens ho van manifestar en tornar a casa seva.

No vull deixar de compartir amb vosaltres el testimoni que ens va enviar un sacerdot, ja que forma part també de la història del «nostre» congrés:

«Sóc un sacerdot diocesà de Toledo, he estat en el vostre congrés i us vull donar les gràcies. Ha estat una magnífica bomba d'oxigen i jo en la meua parròquia ja m'he posat a treballar. He demanat ajuda a un moviment i aquest cap de setmana me l'he passat de porta a porta, timbre a timbre, convidant la gent a unes catequesis que han començat a la parròquia.

»La nit del dissabte en el congrés vaig posar un «sms» al meu arquebisbe, el qual em va contestar immediatament encoratjant-nos als preveres que hi participàvem a aprofitar-lo i a portar després l'experiència a Toledo.»

El pròxim mes de gener, aquesta crida de l'arquebisbe de Toledo, fruit de l'experiència viscuda en el congrés de Manresa, es farà realitat, ja que es duran a terme unes jornades sobre Nova Evangelització, en les quals participarà també Mons. Dominique Rey.



Som en el naixement d'una nova etapa de la nostra Església, un nou impuls de l'Esperit Sant, tal com recull el Concili Vaticà II i també com han impulsat els diferents papes des del Concili: Pau VI amb l'exhortació postsinodal *Evangelii nuntiandi*, Joan Pau II amb la crida que va fer a la nova evangelització, i ara també Benet XVI. Som en un moment de canvi, decisiu per a la nostra realitat eclesial.

Un matrimoni francès que ha estat cridat com a auditor en el Sínode dels Bisbes que ha tingut lloc a Roma fa poc, deia: «Amb Joan Pau II la Nova Evangelització va arribar al pensament de tots. Amb Benet XVI ha passat als llavis de tots, ja que tothom en parla. Ara la fita és veure que pot arribar als cors i a les accions de la gent d'Església.»



El passat mes d'octubre l'editorial Claret va posar a la venda el llibre d'aquesta experiència viscuda a Manresa, sota el títol *Un repte per a sortir de la indiferència*.

Aquest llibre vol ser una eina útil per a tota persona, prevere, religiós, laic, que senti la crida a la nova evangelització; vol ser un llibre de referència, un llibre dels que tenim a mà a la nostra tauleta de nit per a poder-lo consultar, un full de ruta per a fer possible aquesta crida a fi que la nova evangelització arribi als cors i a les accions de la gent de la nostra Església. Aquest llibre també el podeu comprar en el vostre respectiu bisbat.

Hi trobareu les paraules de benvinguda que els bisbes Romà de Vic i Xavier de Solsona varen adreçar als congressistes en la inauguració del congrés. També les homilies de les dues eucaristies que varen presidir, el dissabte dia 7 a la parròquia de Crist Rei i el diumenge dia 8 a la basílica de la Seu.

El bisbat de Fréjus-Toulon és capdavanter en la nova evangelització, des de l'arribada, l'any 2000, de l'actual bisbe, Mons. Dominique Rey, el qual va apostar decididament per una renovació de tota la diòcesi en clau de nova evangelització. Per aquest motiu fou convidat a tenir les tres ponències principals del congrés. Ell ha tirat endavant en el seu bisbat diversos congressos de nova evangelització i ha fundat i acollit noves fraternitats, totes amb aquesta sensibilitat. En aquest recull de documents del congrés trobareu les seves tres conferències, que

mostren la ruta que cal seguir i els obstacles que apareixeran en el camí de la nova evangelització.

La qualitat dels tallers va sorprendre els participants. Presentaren quatre realitats diferents de primer anunci, des dels nens petits, passant pels joves i arribant als adults. L'estructura dels tallers va tenir una primera part teòrica i una segona part més experiencial. El P. Gonzal Carbó, D. Andrea Brugnoli, Mn. Xavier Morlans i José Alberto Barrera, que són els qui varen dur a terme els tallers d'evangelització, ens han fet arribar les seves ponències, recollides també en aquest llibre.

Per acabar i perquè ens serveixi com a guia i com a complement del llibre, us recordo les paraules que Benet XVI va adreçar «al poble de Déu» en el Sínode que acaba de concloure a Roma: «La figura de Maria ens orienta en el camí. Aquest camí ens podrà semblar una ruta en el desert, però sabem que l'hem de recórrer portant amb nosaltres l'essencial: el do de l'Esperit Sant, la companyia de Jesús, la veritat de la seva Paraula, el pa eucarístic que ens alimenta, la fraternitat de la comunió eclesial i l'impuls de la caritat. És l'aigua del pou que fa créixer flors en el desert, i igual que en la nit en el desert les estrelles son més brillants, així en el cel del nostre camí brilla amb força la llum de Maria, estel de la Nova Evangelització, a qui ens encomanem i en qui confiem.»

(\*) Delegada diocesana per a la promoció de la nova evangelització del bisbat de Solsona



## Ressons de la canonització de santa Carme Sallés .....

El papa Benet XVI va canonitzar el passat 21 d'octubre la religiosa Carme Sallés, natural de Vic. Aquell diumenge ja vam ocupar-nos del seu perfil biogràfic. La canonització vestí la plaça de Sant Pere com en les gran ocasions. Aquestes foren les paraules del Sant Pare dedicades a la nova santa: «"Que la teva misericòrdia, Senyor, vingui a nosaltres com ho esperem de tu." Amb aquestes paraules, la litúrgia ens convida a fer nostre aquest himne a Déu creador i provident, acceptant el seu pla en les nostres vides. Així ho va fer santa Maria del Carmel Sallés i Barangueras, religiosa nascuda a Vic, Espanya, l'any 1848. Ella, veient complerta la seva esperança, després de molts problemes, en contemplar el progrés de la Congregació de Religioses Concepcionistes Missioneres de l'Ensenyament, que havia fundat en 1892, va poder cantar juntament amb la Mare de Déu: "l'amor que té als qui creuen en ell s'estén de gene-

ració en generació". La seva obra educativa, confiada a la Verge Immaculada, continua donant abundants fruits entre la joventut a través del lliurament generós de les seves filles, que com ella s'encomanen al Déu que tot ho pot.»

Els actes de la canonització van ser seguits a Roma per un pelegrinatge de la nostra diòcesi, encapçalat pel nostre bisbe Romà i amb la presència dels seminaristes i els seus formadors. Durant el pelegrinatge, van celebrar una missa a l'altar de Sant Josep de la basílica de Sant Pere i van professar la fe davant l'altar de la confessió i del sepulcre de l'Apòstol. La vigília de la canonització, després d'un *tour* panoràmic per Roma, van participar en la vetlla organitzada per les religioses concepcionistes, amb danses de les seves alumnes de col·legis d'arreu del món. El dilluns van celebrar una missa d'acció de gràcies a la basílica de Santa Maria la Major, presidida pel seu arxiprest, el cardenal Santos Abril. El dimecres van participar en l'audiència setmanal del Sant Pare, en què el nostre bisbe va poder intercanviar unes paraules amb Benet XVI. La resta de dies van visitar Roma i Assís.



### Missa d'acció de gràcies a Vic

El nostre bisbe presidirà una missa d'acció de gràcies per la canonització de santa Carme Sallés, a la catedral de Vic. Tindrà lloc el dijous 6 de desembre a les dotze del migdia.

6

full

## Relleu a la parròquia del Remei de Vic .....

El dia 28 d'octubre l'església parroquial del Remei va quedar plena de gom a gom —unes sis-centes persones— per un fet històric: la comunitat franciscana deixava la parròquia i la ciutat de Vic després de vuit-cents anys de presència. La missa de comiat fou presidida pel nostre bisbe, Romà Casanova, amb la presència de molts pares franciscans, entre ells el seu provincial, Josep Gendrau, i preveres diocesans. Foren molt especials les paraules del fins fa poc rector de la parròquia, el P. Lluís Rocaspana.

El bisbe va dedicar unes paraules d'homenatge a tots els franciscans que han treballat a Osona durant vuit segles i va demanar a la Mare de Déu del Remei

noves vocacions perquè l'orde pugui tornar. També l'Ajuntament de Vic i l'associació de veïns del barri es van unir a la celebració i van fer l'obsequi de dos rams de flors.

Els franciscans continuaran atenent les celebracions de l'ermita de Sant Francesc s'hi Moria, a la comarca d'Osona. La parròquia del Remei, coneguda per la seva tasca amb els col·lectius immigrants, serà regida pròximament per una congregació religiosa argentina, els Deixebles de Jesús i Sant Joan Baptista.

## Valentí Miserachs, premi *Bravo* de música 2012

El jurat designat per la comissió de Mitjans de Comunicació Social de la Conferència Episcopal Espanyola ha atorgat a Mons. Valentí Miserachs Grau, sacerdot de la nostra diòcesi, el premi *Bravo* de música.

Valentí Miserachs, que precisament avui s'estrena com a articulista en el nostre *Full Diocesà*, nasqué a Sant Martí Sesequeioles en 1943. Cursà els estudis eclesiàstics al Seminari de Vic, a Bilbao i a la Universitat Gregoriana de Roma. Rebé l'ordenació sacerdotal en 1966, i en 1969 es llicencià en cant gregorià al Pontifici Institut de Música Sacra de Roma. En 1972 es diplomà en orgue, en 1976 en composició al conservatori de Bari i en 1977 es va diplomiar en composició sacra a Roma.

De 1975 a 1980 fou organista i compositor de la Capella Júlia de Sant Pere del Vaticà, i des de 1973 és director i mestre de capella titular de la Capella Liberiana de Santa Maria la Major. Fou també catedràtic de composició i direcció polifònica al Pontifici Institut de Música Sacra, del qual en 1995 en fou nomenat president director, càrrec que ha abandonat aquest mateix any. És canonge de la basílica de Santa Maria la Major des de 1991.

Posseeix la «Encomienda de Alfonso X el Sabio» (1999), «Officier de l'Ordre des Arts et des Lettres»

(2000), Creu de Sant Jordi (2001) i Legió Francesa (2011). És també acadèmic pontifici (2002) i de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi (2007). A més, és protonotari apostòlic (1996) i canonge honorari de Tarragona (2009).



Ha compost un miler d'obres, entre misses i peces de litúrgia per a cor *a cappella*, amb orgue i amb orquestra, oratoris, peces de concert, de cambra i per a piano, cants litúrgics, i també peces de música popular catalana com cantates, goigs, caramelles i música per a cobla.

Els premis *Bravo* són concedits anualment per la Conferència Episcopal Espanyola amb la finalitat de reconèixer, per part de l'Església, la labor meritòria de tots aquells professionals de la comunicació en els diferents mitjans, que s'hagin distingit en el servei a la dignitat de l'home, els drets humans i els valors evangèlics. Des d'aquí, enviem la nostra cordial felicitació a Mons. Valentí Miserachs.

## Breus

► **Recés d'Advent per a joves.** Com cada any, la Delegació de Joventut del bisbat organitza un recés amb motiu del temps d'Advent. Enguany tindrà lloc dissabte vinent, dia 1 de desembre a la parròquia



de Sant Vicenç de Castellet (Bages) i serà predicat pel seu vicari, Mn. Xavier Bisbal i Talló. Els actes començaran vers les deu del matí, amb diverses xerrades i amb una eucaristia. S'acabarà cap a les cinc de la tarda. Per a inscriure-s'hi o informar-se'n més, escriure a [joves@bisbatvic.com](mailto:joves@bisbatvic.com) o a [jaumecasamitjana@hotmail.com](mailto:jaumecasamitjana@hotmail.com).

► **Intencions del Sant Pare per al mes de desembre.** General: els *migrants*. Perquè els migrants siguin acollits arreu del món amb generositat i amor autèntic, especialment per les comunitats cristianes. Missional: Perquè Crist es reveli a tota la humanitat amb la llum que brolla de Betlem i que es reflecteix en el rostre de l'Església.

## Quaranta anys! (carta de Roma) | Valentí Miserachs Grau .....

No es pot dir cada dia d'haver complert quaranta anys de servei. Per a mi s'escau enguany. Era l'any 1973 quan vaig començar la meva activitat de mestre de capella de la basílica de Santa Maria la Major. He tingut el privilegi de no moure'm mai del mateix lloc, i quin lloc!: la casa pairal de la Mare de Déu, la «Major Santa Maria», com deia un amic meu poeta. El servei musical de la basílica representa òbviament una responsabilitat que lliga molt. Durant aquests quaranta anys mai no m'ha estat donat, per exemple, de poder celebrar Nadal i Pasqua a la meua terra. De qualsevol indret on em pogués trobar, cada any he acudit a Roma la primera quinzena d'agost, per la Mare de Déu de les Neus (dedicació) i per l'Assumpta (titular). Organitzar el programa musical i realitzar-lo, component i dirigint, comporta un esforç molt notable. Però la joia amb què he pogut dur a terme aquesta tasca ha superat amb escreix les fatigues que m'ha calgut esmerçar-hi. «El meu jou és suau i la meua càrrega, lleugera», diu el Senyor, i jo ho he pogut constatar a mans plenes.

Una cosa, però, voldria subratllar, més important potser que el fet d'haver mantingut un nivell qualitatiu notable del servei musical, mercès a poder disposar d'excel·lents cantors i instrumentistes, dins la continuïtat d'una institució que endinsa les seves arrels en la «Schola Cantorum» de sant Gregori Magne, del segle VI, i que actua ininterrompudament, fidel a la gran tradició musical de l'Església, des del segle XVI, i que compta amb grans figures de mestres de capella, com el mateix Palestrina i A. Scarlatti en l'antigor, i Refice i Bartolucci en els temps moderns. I és això el que vol-

dria subratllar: que m'ha estat donat de garantir, a més de la música, quaranta anys de pau i serenitat en el si de la Capella i dins la vida global de la basílica.

I és que les nostres relacions tenen com a base el respecte i l'afecte envers les persones, començant pels ancians i pels malalts, que sempre poden considerar —i palpar— que la Capella és com una autèntica família. La humanitat del tracte, que en el fons és una expressió concreta de la caritat cristiana, és la «fórmula màgica» (i tan senzilla que és!) que fa que tots els engranatges llisquin lleugers i que la feina no se senti com una rutina o una imposició, sinó que l'animin sempre la joia i l'entusiasme. Quan la persona és valoritzada i estimada com cal, es produeix aquest petit miracle. I el bé genera el bé, de manera que, si algú no encaixa en aquest estil de vida, ja se'n va sense que calgui empènyer-lo, i sempre arriben nous elements que, a més de ser excel·lents professionals, són sobretot bones persones.

Potser aquest modest exemple podria ser exportable en uns temps en què les nostres relacions, tant a nivell civil com eclesial, es van progressivament burocratitzant, amb els magres resultats d'un eixarrement que només genera tristesa i que condiciona negativament el bon resultat de la collita. No es tracta, doncs, de cap estratègia oportunista, sinó de simple obediència a l'Evangeli de nostre Senyor Jesucrist. Aquest ha estat, i és, el meu camp d'apostolat, la feixa de conreu que m'ha estat confiada. I goso demanar que pugui continuar encara en el mateix servei i amb el mateix esperit a la Casa Major de la Mare, sense posar límits a la Divina Providència!

## Pel·lícules | Buscando a Eimish, d'Ana Rodríguez Rosell.....



**Espanya, 88 minuts. Per a joves.** La pel·lícula —la primera escrita i dirigida per aquesta directora— parla d'una relació sentimental en què ella desapareix per por del compromís. La seva parella fa un viatge per mig Europa buscant-la. La pel·lícula tracta de la maternitat, dels vincles familiars, de l'amor incondicional, de l'amistat. És respectuosa, sense prejudicis i reivindica la força del realitat davant el mal.

### full diocesà | Solsona i Vic .....

#### DIRECTORS:

VIC: Xavier Bisbal  
 Santa Maria 1, 08500 VIC  
 Tel. / Fax 93 885 07 09  
 Correu electrònic:  
 mitjans-comunicacio@bisbatvic.com  
 SOLSONA: Júlia Ayala  
 Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA  
 Tel. 973 48 06 19  
 C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

#### ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC  
 Tel. 902 70 20 32 / Fax 93 889 19 09  
 IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,  
 Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60